

Cat.4 # 12 ZONDER VERZOENING GEEN TOEKOMST

Helene Bos

Dit onderwijs gaf Helene op een studiedag van Serving the Nations, in 2005. Dit was een lange lezing, daarom wordt het onderwerp hier in stukken verdeeld.

I Inleiding. De voorgeschiedenis hoe wij bij Verzoening betrokken zijn geraakt.

Waarom spreken over verzoening?

Vanaf 1986 zijn we erbij bepaald dat er in de geschiedenis van ons land dingen zijn gebeurd die zondig zijn, en die de effectieve verkondiging van het evangelie blokkeren. We hebben gelegenheden die we zagen om schuld te belijden aangegrepen. Pieter is naar Washington gegaan naar een verzoeningsconferentie tussen zwarte en blanke Amerikanen. Hij is naar enkele landen in de westkust van Afrika gegaan om schuld te belijden over de slavenhandel. In Indonesië heeft hij in een grote verzoeningsconferentie, maar ook tegenover moslimleiders, schuld beleden over het kolonialisme. In conferenties hebben we schuld beleden over het imperialisme maar ook over het nieuwe westerse imperialisme zoals zich dat door de mondiale instituten als de VN manifesteert. Najaar 2002 bepaalde de Heer er ons binnen een tijdsbestek van 5 weken acht (8) x bij hoe belangrijk het is dat een land zich verootmoedigt voor en schuld belijdt over zonden in het verre en niet zo verre verleden, en dat een land daar vergeving voor vraagt. En hij bevestigde in diezelfde tijd het belang van verzoening binnen een familie. Zo werden we in die weken negen keer geconfronteerd met het onderwerp "verzoening". Natuurlijk kun je het dan niet langs je neerleggen.

Dat gebeurde

-in een conferentie over wat er gebeurde tijdens de **Berlijn-Congo** conferentie in Berlijn in 1884, waar 14 Europese landen met Turkije en de VS het continent Afrika verdeelden zonder dat er een Afrikaan bij was. Nederland nam deel aan die conferentie in Berlijn. Die conferentie had dramatische gevolgen die tot nu toe voortduren.

-De westerse politiek die vanuit de mondiale instituten het continent Afrika hard treft en die zij ondervinden als westers **neo-imperialisme** voegt dagelijks toe aan de schuld die de westerse wereld draagt t.o.v. dat continent. Nederland speelt haar eigen rol daarin, en deelt daardoor in die schuld.

-tijdens een week dat Pieter les gaf in een school van J.m.e.O. in XXX (vanwege redenen van voorzichtigheid geen plaatsnaam) kwamen **Koreaanse** studenten op een diepgaande manier tot verzoening met zichzelf en hun geschiedenis vol pijn. Het toonde ons hoe belangrijk het is dat een land gaat vergeven wie hen veel aangedaan hebben.

-In een conferentie in Zwitserland waar we kennis maakten met **Amish** die gedoopt zijn in de H.G. en om die reden in de Amish gemeenschappen vervolgd worden. Zij spraken over de vervolging die de Mennonieten, waar zij uit voortgekomen zijn, in Nederland geleden hebben, en dat Nederland het nodig heeft daar vergeving voor te vragen en te krijgen.

_In een internationale conferentie in Kaapstad waar gebedsleiders van over de gehele wereld bij elkaar kwamen. Daar kwamen vertegenwoordigers van de **Khoi** op ons af, die vroegen: wanneer kunnen wij naar Nederland komen om Nederland te vergeven en jullie zo vrij te zetten om in je bestemming te komen? De Khoi hoorden bij de oudste bewoners van Zuid-Afrika en hebben buitensporig geleden onder de Hollanders die daar hun bevoorradings-plaatsen opzetten.

-daar kwam ook naar ons toe een erkende gebedsleidster in Zuid-Afrika die afstamt van **Hugenoten** die via Nederland naar Zuid-Afrika geëmigreerd zijn, en daar erg geleden hebben onder de toenmalige overheersing door de Hollanders. Zij verlangde naar verzoening met Nederland.

-Onder de "Heren XVII" die vanuit Hoorn naar Afrika gingen in de 17^e (, 18^e?) eeuw bevonden zich veel leden van loges die later vrijmetselaarsloges bleken te zijn. Zij hebben slavernij, apartheid en **vrijmetselarij** in Zuid-Afrika geïntroduceerd. Dat heeft het land onnoemelijke (geestelijke) schade toegebracht, en doet dat nog.

-Afrikaners hebben geleden onder de veroordeling van de apartheid, compleet met de sancties en boycot, door Nederland. Terwijl N.B. Nederland daar zelf vroeger de apartheid heeft geïntroduceerd zonder dat ooit als schuld te erkennen.

-In diezelfde conferentie kwam een geestelijk leider, chieft van een Indianen –stam, naar ons toe die ons vroeg wanneer de Hollanders zouden komen om vergeving te vragen over hoe die een indianenstam, de **Wappingers**, hielpen te vermoorden. In de 17^e eeuw hebben de Hollanders een (voor de Wappingers) vijandige indianenstam toestemming verleend de Wappingers uit te moorden, en ze daarin een handje geholpen. Dat gebeurde op de plek die nu "ground zero" heet! Hij vroeg: wanneer kunnen we daarover praten?

-en tenslotte vond Helene **familieleden** terug in Kaapstad met wie haar familie in ongeveer vijftig jaar geen contact meer had gehad. En volgde een vreugdevolle hereniging, als neven en nichten maar ook als kinderen van de Heer.

Herstel van relaties is belangrijk.

Wij kwamen terug in Nederland volkomen onder de indruk van DE NOODZAAK VAN: VERROOTMOEDIGING en SCHULD BELIJDEN. Wanneer ons schuld belijden en vragen om vergeving aanvaard wordt dan komt er ruimte voor VERZOENING. Dat plaatste de Heer duidelijk voor ons als prioriteit!

Maar: hoe begin je, waar begin je? We zijn erover gaan bidden, en kregen enkele leidraden. We hebben brieven geschreven naar de verschillende vertegenwoordigers van groepen die we ontmoet hadden om hen te vragen ons te helpen bij de research. De schuldige partij vergeet namelijk het verleden snel, maar de slachtoffers weten heel goed wat er gebeurd is. De gebeurtenissen worden door verteld van geslacht tot geslacht. We zagen geen kans om zelf al de research te doen die nodig zou zijn om dit proces te beginnen. Het is hier van belang om de timing van de Heer te onderkennen. We hebben ons daar steeds afhankelijk van gemaakt en zijn niet "op eigen initiatief" op zoek gegaan naar wat er allemaal fout is gegaan. Dat betekent niet dat anderen hier per se mee om moeten gaan zoals wij dat gedaan hebben. We zijn in de jaren die volgden wel op een diep verdrietige lijst van Hollandse/Nederlandse/Europese misdrijven gestoten.

Na die duidelijke aanmaningen in 2002 om er prioriteit aan te gaan verlenen zijn we in Nederland met diegenen die ook met schuld belijden en verzoening bezig zijn bij elkaar gekomen. Het besef dat we schuld moeten belijden voor zonden die voorouders gedaan hebben leefde/leeft eigenlijk niet bij de meeste Nederlanders. Er werd ook door anderen de spot mee gestoken. Erger is dat het ook niet leefde/leeft bij veel Christenen. Op zich konden we ons dat voorstellen, we waren er zelf pas met de neus bovenop geduwd vanaf 1986.

We geloven dat wanneer die verschillende bedieningen die met verzoening bezig zijn elkaar ondersteunen en dat ook naar buiten kenbaar maken dan het besef van de noodzaak gemakkelijker kan gaan landen. Wanneer voorbidders in de bres gaan staan kan er in de hemelse gewesten iets veranderen waardoor er ruimte komt om erover na te denken bij kerkelijke leiders en/of overheidsfiguren.

De verontschuldigungen die de NS kortgeleden heeft aangeboden is effect van gebeden die hier jarenlang over gebeden zijn door een gebedsgroep binnen de NS, en door voorbidders die dit lang op het hart hadden.

Vorig jaar is er in de Amerikaanse senaat een Apology, een schuldbelijdenis, uitgesproken naar de vertegenwoordigers van de autochtone bevolking van Amerika, de native Americans. Dat was vrucht van jarenlang gebed, en werken aan de relaties door Christenen. John Dawson heeft een boek geschreven "Healing America's wounds", en hij heeft in dat proces een leidende rol gespeeld.

Ik hoop dat deze lange inleiding een beetje duidelijk maakt waarom wij over dit onderwerp moeten praten en er deze studiedag aan wijden. We zullen zo dadelijk zien waarom dit voor God een belangrijk onderwerp is. Het besef van hoe belangrijk het is om ons te verootmoedigen voor nationale zonden uit het verleden (en heden!) dringt steeds meer door onder Christenen, hoewel het langzaam gaat. In de wereld gaat dat nog langzamer.

Om niet te spreken van een overheid die (begrijpelijk) bang is voor financiële claims.

Het moet daarom beginnen bij het "Huis Gods". Ik denk dat wanneer we deze verantwoordelijkheid niet op ons nemen dat een belangrijke reden kan zijn dat ook het oordeel begint bij het Huis Gods.

II Waarom is VERZOENING dan zo belangrijk?

Kunnen we het verleden niet gewoon achter ons laten?

Nee, dat kan niet, dan tot onze eigen schade. U hoeft er alleen maar over na te denken hoe het was toen u Jezus als Verlosser leerde kennen. Onze zonde en schuld moesten we belijden, daar drong de Heilige Geest ons toe. Ik ben zelf tot een overgave aan Jezus gekomen toen de HG tot me sprak door de eerste verzen van Jesaja 59: "Zie de hand des HEREN is niet te kort om te verlossen, en zijn oor niet te onmachtig om te horen; maar uw ongerechtigheden zijn het, die scheiding brengen tussen u en uw God, en uw zonden doen zijn aangezicht voor u verborgen zijn, zodat Hij niet hoort".

Onze zonden brengen scheiding teweeg tussen God en ons. Zolang ze niet beleden en vergeven zijn kan God ons niet horen en niet te hulp komen, (ook al heeft Hij ons onafgebroken lief!). Dat geldt voor individuele zonden, maar niet minder voor corporatieve. En elke keer wanneer de Heer ons weer iets verkeerd uit het verleden laat zien moeten we dat niet wegwuiven ("dat is al zo lang geleden") maar daar schuld over belijden

EN vergeving voor vragen EN die ontvangen.) De Bijbel spreekt over verzoening als een zeer fundamenteel iets in ons leven. Het is geen decoratie van ons geloof, een arbitrair iets, waarbij het niet uitmaakt of we er wel of niet in geloven.

Het begrip VERZOENING is vrij breed. Daar vallen veel aspecten onder die samen aangeven wat we moeten doen om VERZOEND te worden.

Verzoening: een eenvoudige omschrijving van VERZOENING in (de oude) Van Dale luidt: "Herstel van vriendschap, vrede sluiten, weer tot vrede of vriendschap brengen".

Er is dus iets gebeurd wat de vrede tussen twee of meer partijen heeft weggenomen, of de vriendschap, de relatie heeft verstoord.

§1. Het Bijbelse kader.

Voor jullie hoeven we dit niet uitvoerig te bespreken. Ik refereer aan enkele aspecten en neem aan dat u die kunt plaatsen.

God bedoelde dat we in relatie met hem zullen leven, en in relatie met medemensen, met de schepping en in innerlijke harmonie.

Voordat de zonde in de wereld kwam was de relatie tussen God en de mens goed, in alle opzichten. Door de overtreding van Gods gebod niet van de boom van kennis van goed en kwaad te eten kwam de zonde in de wereld, en die is van mens op mens doorgegaan. "Zonde" in de Bijbel is niet alleen een individuele overtreding, maar ook een geestelijke macht. Watchman Nee zegt "We zijn geen zondaren omdat we zondigen. Nee, we zondigen omdat we zondaren zijn".

Door de zonde is de mens vervreemd geraakt

- van God, in de eerste plaats;
- van de medemens, in allerlei verbanden
- van de schepping en
- van zichzelf.

Niemand leeft zijn leven zonder gebrokenheid op deze terreinen en daarom is er in het leven van ieder mens verzoening nodig in al deze verbanden. Wanneer er geen verzoening tot stand komt treedt er **desintegratie** op. In de onverzoende relatie, maar ook in de mens zelf.

Wanneer desintegratie optreedt raken we steeds meer verwijderd van Gods bedoeling met ons, en van de bestemming die Hij voor ons heeft.

Dat geldt ook voor een stad of land als geheel.

Om voor ons zelf het plaatje duidelijk te krijgen zetten we de feitelijke situatie even neer:

Doordat God zijn adem/geest in de mens blies werd de mens tot een levend wezen. Johannes zegt (1:1-4) dat door het Woord alles is geworden, en "in het Woord was leven".

De breuk in de relatie met God luidde in feite het einde van het leven in en het begin van onze dood. De desintegratie, ontbinding van de mens en de schepping begon. Ik geloof dat als God niet al van tevoren een reddingsplan klaar had gehad en begonnen was dat direct in werking te zetten toen Adam en Eva gezondigd hadden, dat dan het universum vanaf toen uiteengevallen zou zijn.

Die breuk tussen God en de mens had ook verstoring in al de andere relaties tot gevolg. De Bijbel staat vol met verhalen van die verstoringen. Daarom is het voor elk mens van zo groot belang dat we begrijpen hoe ingrijpend die breuk was. Maar uit de Bijbel begrijpen we ook hoe oneindig totaal en diep Gods reddingsplan was.

T.a.v. de verstoorde relatie met God zegt Paulus: "Allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods, en worden om niet gerechtvaardigd uit zijn genade, door de verlossing in Christus Jezus", Rom. 3:23

Jezus zei tegen Nicodemus, Joh. 3: 16,17: "Want alzo lief heeft God de wereld gehad dat Hij zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft opdat een ieder die in hem gelooft niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe. Want God heeft zijn Zoon niet in de wereld gezonden, opdat Hij de wereld veroordele, maar opdat de wereld door hem behouden worde".

Later zegt Jezus van zichzelf (Joh.11: 25) "Ik ben de opstanding en het leven; wie in Mij gelooft zal leven, ook al is hij gestorven, en een ieder die leeft en in Mij gelooft zal in eeuwigheid niet sterven".

Ieder mens *ligt door geboorte, van nature, al* in het oordeel. Maar door geloof in Jezus Christus mag hij daaruit behouden en bevrijd worden, en verzoend worden met God. Een heel belangrijk aspect om verzoend te worden met God is dat we onze ongerechtigheid, die scheiding maakt tussen God en ons, belijden, daar vergeving voor vragen en die ontvangen. Schuld belijden gaat vooraf aan verzoend worden.

Dat geldt voor de relatie tussen God en ons, en ook voor de relatie tussen mensen, tussen de mens en de schepping, en ook voor ons eigen hart.

Het geldt ook voor de relatie tussen God en een volk en de relaties tussen volken onderling.

De diepste verzoening, die we allemaal nodig hebben en die de basis is voor elke effectieve andere verzoening is de verzoening met God zelf.

Paulus schrijft aan de Colossenzen (1:20) dat het God behaagde om door Jezus Christus alle dingen met Zichzelf te verzoenen, alle dingen op aarde als in de hemel, doordat Hij vrede maakte door Zijn bloed dat op het kruis gestort werd.

In de brief aan de Hebreëen zegt de schrijver vanuit de symboliek rondom de tabernakel: "Nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving." Hebr.9:22.

Maar dan past hij het toe op Jezus en zegt: vers 26,"maar thans is Hij eenmaal, bij de voleinding der eeuwen verschenen om door zijn offer de zonde weg te doen".

Vanuit die diepste verzoening mogen we, na schuldbelijdenis, verzoening ontvangen in de andere relaties waarin verzoening noodzakelijk is om de desintegratie een halt toe te roepen.

§2. Wat is nu eigenlijk "verzoening", wat houdt het in?

Voor de uitleg van het woord ben ik te rade gegaan bij Strong. Ik heb begrepen dat er in het Hebreeuws een paar verschillende woorden worden gebruikt.

Het ene is Kippûr.

Op de "Grote verzoendag" (Yom Kippûr) heeft Kippûr te maken met "gezamenlijk boetedoen". Tegenover de Heer zelf. Voor alle zonden, ook de onbedoelde of onbewuste, die het volk tegenover God bedreven had.

God beschouwde, en dit is belangrijk, ook de zonden die mensen elkaar aandeden als zonden tegenover Hem.

Op die grote verzoendag dag moest de hogepriester offers brengen voor zijn eigen zonden en de zonden van het volk. Hij moest van het bloed nemen van de dieren die geslacht waren en daarmee het Heilige der heiligen binnengaan en met zijn vingers het bloed op en voor het deksel van de Ark des Verbonds aanbrengen. Dat deksel heette het "Verzoen-deksel". Als de hogepriester daar op die dag binnenging ontmoette God hem in de wolk die zich boven het verzoendeksel bevond. Na de door de Heer voorgeschreven offers en handelingen volbracht te hebben mocht het volk weten dat ze gereinigd waren van hun zonden.

Bedekt met bloed, zodanig dat ze niet meer opgegraven konden worden.

Paulus zegt in Romeinen 3 dat Jezus ons middel tot verzoening met God geworden is. De brief aan de Hebreëen legt uit dat Hij met zijn eigen bloed de hemelen doorgedaan is en binnengegaan is in het Heiligdom in de hemel, waar hij voor ons een volkomen verlossing verwierf (Hebr.9:12).

Het andere woord dat in het Oude Testament dikwijls voorkomt is het woord "kâphar (spreek uit: kaw-far). In het Engels wordt dat de ene keer vertaald met RECONCILIATION, en de andere keer met ATONEMENT. In het Nederlands wordt het steeds vertaald met hetzelfde woord "verzoening".

Uit het grondwoord worden heel veel betekenissen afgeleid, die daardoor samen prachtig aanduiden hoe belangrijk en veelomvattend "verzoening" is.

Enkele betekenissen zijn: boeten, genadig zijn, afschrijven, maar ook: door de vingers zien, kalmeren, sussen, verzoenen, tot verzoening komen, en: reinigen, vergeven, zuiveren, schoonwassen. Het grondwoord zelf wordt gebruikt in de zin van: afdekken, bedekken, overdekken, bijv. zoals: met bitumen, asfalt.

Dit maakt de betekenis goed duidelijk: er ligt een bedekking als asfalt over iets, zodanig dat je niet meer daaronder kunt graven! Zonde, schuld worden afgedekt, bedekt, vergeven.

Ik geloof dat deze betekenis van verzoening ten diepste mogelijk is op grond van het verzoenend werk van Christus zoals dat in Kippûr tot uitdrukking komt. Onder het bloed van Christus is het bedekt, totaal. Hij ziet het niet meer, en je kunt er niet meer bij.

In het N.T. komen we een Grieks woord tegen dat een mooie aanvulling geeft: "apokatallasso"

Dat is het Griekse woord voor volkomen verzoening. Daarin betekent het "katallasso" ook dat er een **wederkerige verandering** plaatsvindt.

Dat is het wonderbaarlijkste: wanneer we die verzoening die door Christus is bewerkt in geloof aanvaarden verandert onze situatie: van *schuldig* naar *niet meer schuldig*. En: *God verandert ook t.o.v. ons*: in Christus mogen wij tot Hem naderen, en kinderen Gods worden.

III §3. Wat is het effect wanneer we geen schuld belijden, volhouden dat we niet schuldig zijn, ons gedrag goedpraten?

Toen God aan Israël Zijn wetten en voorschriften gaf, door de dienst van Mozes, voegde Hij daar regelmatig aan toe: "Weest zorgvuldig om te doen wat de Heer uw God u geboden heeft; wijk niet af, naar rechts noch naar links. Wandel in de weg die die de Heer uw God u geboden heeft opdat gij leeft en het u welga en gij lang woont in het land, dat gij in bezit zult nemen". Deut.6!

In Leviticus 26 zegt de Here God toe dat en hoe Hij hen overvloedig zal zegenen *wanneer* ze zijn geboden en inzettingen zullen volgen. Bij die geboden hoorde ook het schuld belijden met schuldoffers. De HERE geeft ook aan wat er gebeurt wanneer ze die geboden en inzettingen naast zich neerleggen of ertegen ingaan. Het resultaat daarvan zijn rampen in velerlei vorm. Er is geen bedekking, en de boze krijgt gelegenheid om ons te beïnvloeden. Hij krijgt "een voet" in onszelf. Veel zonden zijn ook openingen voor boze geesten om binnen te komen. Onze zonden geeft de boze ook de ruimte om anderen tegen ons op te zetten. In de verhalen over diverse koningen van Juda bijvoorbeeld ontstaat er een samenzwering tegen zo'n koning omdat hij ongehoorzaam was aan Gods geboden. Eén voorbeeld: "Van de tijd af dat Amasia afweek van de HERE smeedde men te Jeruzalem een samenzwering tegen hem", 2 Kron. 25:27.

Dat is een geestelijke realiteit: zo gaat het. Gehoorzaamheid brengt zegen, ongehoorzaamheid brengt moeite, vloek. Er komen rampen, en desintegratie begint.

We moeten de gevolgen van ongehoorzaamheid zien als geestelijke wetmatigheden. Vergelijk het maar met: als je uit de boot stapt, dan wordt je nat.

Hoe werkt die wetmatigheid?

In Johannes 16:8-11 lezen we dat Jezus over de Heilige Geest zegt: "En als Hij komt, zal Hij de wereld overtuigen van zonde en van gerechtigheid en van oordeel". God, in zijn heiligheid en rechtvaardigheid bepaalt wat gerechtigheid is. In die betekenis moet op zonde noodzakelijk oordeel volgen. Je kunt zeggen: na zonde brengt oordeel de zaak van gerechtigheid in evenwicht. Dat zie je ook bij de straffen in de wetgeving in het O.T: na overtredingen brengen die straffen evenwicht aan. Tenzij er schuld beleden wordt.

In Lev.26 vers 40 zegt God toe: Maar belijden zij hun ongerechtigheid en die van hun vaderen, in de ontrouw waarmee zij tegen Mij ontrouw zijn geweest.....of vernedert zich dan hun onbesneden hart en boeten zij dan hun ongerechtigheid, dan zal Ik mijn verbond met Jakob gedenken; ook mijn verbond met Isaak en ook mijn verbond met Abraham zal ik gedenken, en Ik zal het land gedenken".

Ja, dit zegt God tegen Israël.

Maar, zegt Paulus, "Indien gij nu van Christus zijt, dan zijt gij zaad van Abraham, en naar de belofte erfgenamen", Gal.3:29. Er is dan ook voor ons een nieuwtestamentische parallel in de belofte dat wanneer wij gezondigd hebben en onze zonde belijden, Hij getrouw en rechtvaardig is om ons de zonden te vergeven en te reinigen van alle ongerechtigheid, 1Joh.1:9

Veel voorbidders verootmoedigen zich voor hun land op grond van de belofte die God gaf op het gebed van Salomo in 2Kron.7:14. Wanneer het volk waarover Gods naam is uitgeroepen zich verootmoedigt, bidt, Gods aangezicht zoekt en zich bekeert dan zal God uit de hemel horen, hun zonden vergeven en hun land herstellen.

Zonde brengt ontbinding met zich mee. Maar, in Christus, brengt bekering herstel, samenhang. Om herstel te brengen in datgene wat begonnen was te ontbinden, om leven te geven aan dat wat dood was, kwam Jezus naar de aarde. 2Cor.5:17-21.

God had een plan, en heeft dat plan nog steeds. Hij voert dat uit. Door Christus mogen wij daarvan ook de zegen ontvangen. God

§4. Ik heb in §1 genoemd dat we door de zonde vervreemd zijn van

- van God, in de eerste plaats; maar ook
- van de medemens, in allerlei verbanden
- van de schepping en
- van zichzelf.

De verzoening met God in Christus is de basis om ook tot verzoening te komen met de medemens, in zekere mate met de schepping en ook met onszelf.

Over het “verzoend worden met jezelf” zijn in de laatste 35 à 40 jaren zoveel boeken geschreven dat je er wel een hele bibliotheek mee kunt vullen. Het is niet de bedoeling dit verhaal nu in een counseling sessie te laten uitlopen. Toch zijn een paar opmerkingen nodig.

Door de zondeval van de eerste mensen werd de menselijke persoonlijkheid aangetast door de zonde, en dit gaat door van mens tot mens. Er ontstond een gebrokenheid in de mens waar we ons zelf niet van kunnen genezen en niet van kunnen bevrijden. Onmiddellijk zien we dat Adam en Eva een ander de schuld geven, en zelf zo proberen hun verantwoordelijkheid voor hun gedrag te ontkennen. Jaloezie, boosheid, moord treden op. En de Bijbel illustreert vanaf dat begin dat de mens uit zichzelf niet te goed is voor wat dan ook voor slechts. Vanaf dan groeit de boosheid van de mensen. Zonde die niet beleden wordt werkt progressief. En het werkt uit op zoveel terreinen.

Tussen mensen onderling.

-Het begon al tussen Adam en Eva. Maar hoeveel huwelijksellende zien we nu om ons heen? En dan denken we alleen maar aan wat we zien in de ons bekende wereld. Het meeste ontgaat ons. Veel bestaande huwelijken eindigen in een scheiding. Samenwonenden eindigen vrijwel steeds in een uiteengaan. Desintegratie. Maar ook is er tussen christelijke huwelijkspartners dikwijls veel moeite. De zonde van het voorgeslacht speelt een rol, zondige relaties voor (en/of buiten) het huwelijk, onbekendheid met het omgaan met problemen, het speelt ook onder ons dikwijls een rol.

-Ellende tussen ouders en kinderen. Hoeveel kinderen zijn verlaten en leven op straat? Vele miljoenen. Hoeveel missen één ouder? Opnieuw: miljoenen. Er zijn in onze tijd veel kinderen door KI verwekt en de spermadonor wil absoluut onbekend blijven. Er zijn miljoenen bevruchte embryo's ingevroren. Ze zijn overbodig. Wat moeten we ermee? Maleachi spreekt erover dat Elia de harten van de vaders zal terugbrengen tot die van de kinderen. Kan het hart van een vader verder verwijderd zijn van een kind dat wel door zijn sperma verwekt is, maar wat hij nooit wil kennen? Desintegratie.

-Slechte relaties tussen overheid en onderdanen. We lezen over de hongersnood en de behoefte aan water in een land als Afrika. Er is over het algemeen genoeg voedsel en water voor elk land op de wereld. Maar het zijn de corrupte politieke systemen en de oorlogen tussen landen die veroorzaken dat er tekorten zijn aan voedsel en water.

Overheden die hun onderdanen slecht verzorgen, zichzelf verrijken over de rug van hun onderdanen.

-Slechte relaties tussen groepen volken. Stammenoorlogen.

-Slechte relaties tussen inwoners van verschillende landen. Er zijn weinig jaren geweest in de menselijke geschiedenis dat er geen oorlogen gevoerd werden. Kolonialisme, slavernij, het verdelen van Afrika, maar ook het werpen van de atoombommen, de inval in Irak??

De desintegratie die inzette met de zondeval zet zich in grote lijnen voort.

-Er is vervreemding tussen de mens en de schepping. God gaf Adam de opdracht om “te heersen over de vissen der zee en over het gevogelte des hemels en over de vee en over de gehele aarde en over al het kruipend gedierte dat op de aarde kruipt”. Voor de zondeval heeft Adam dat waarschijnlijk gekund, maar na de zondeval hebben we vaak nog wel “geheerst”, maar Adam kon uit zichzelf ook niet meer “Heer”sen, namens God. En wij weten niet hoe dat moet. De mensheid probeert wel de wereld duurzamer te maken in eigen kracht, maar dit proberen buiten God om komt ten diepste neer op afgoderij van “moeder aarde, de afgodin Gaia. Paulus zegt: “met reikhalzend verlangen wacht de schepping op het openbaar worden der zonen Gods. Want de schepping is aan de vruchteloosheid onderworpen....Want wij weten, dat tot nu toe de ganse schepping in al haar delen zucht en in barensoed is”, Rom.8: 19,22.

IV Toch was God in Christus de wereld met zich verzoenende.

En dat is onze hoop.

Terug naar verzoening.

Misschien kent u de naam van John Dawson wel. Hij heeft een verzoeningscoalitie opgericht die wil helpen om de verzoening die in Christus mogelijk is vorm te geven in veel landen. Hij onderscheidt aan het proces van verzoening vier aspecten:

Belijdenis

Berouw

Verzoening

Restitutie.

Verzoening vindt dus altijd plaats tussen partijen.

En aan verzoening zitten ook tijdsaspecten:

Het verleden

De toekomst. Wanneer er geen verzoening komt over het verleden, dat verleden niet bedekt kan worden, gaat de desintegratie door. En is er geen toekomst.

Zonden die door mensen in een stad, gebied, land, of die door regeringen tegenover elkaar begaan worden, en waarover geen schuld beleden wordt, omdat de mensen/ die regeringen die weg van vergeving niet kennen, en die zonden in vergetelheid raken, waar verder niets meer mee gedaan wordt, worden op die manier "opgesloten" in de geschiedenis van die stad, dat gebied of dat land. En vervolgens bepalen die "onafgewerkte" zonden de ontwikkelingen in families, steden, gebieden of landen, en verhinderen ze dat de mensen die daar wonen tot hun bestemming komen. Dit geldt voor nationale maar ook voor internationale zonden. Wanneer zonden, ook nationale, niet beleden worden, worden ze a.h.w. "opgesloten" in de tijd, de geschiedenis. Ze kunnen alleen daaruit "bevrijd" worden wanneer ze bij het kruis tot rust gebracht worden. Door degenen die die zonden begingen, of door mensen in het betreffende land die zich in ootmoedigheid met de daders van weleer identificeren.

In al die gebieden die ik genoemd heb zijn zoveel zonden "opgesloten" in de geschiedenis.

In ons eigen leven misschien, tussen mij en medemensen, tussen overheid en onderdanen, tussen stammen of volken. Verschillende kerken kun je wel 'stammen' noemen. Hoeveel stammenoorlogen in kerken zijn niet "opgesloten" in de geschiedenis, zonder dat er berouw is geweest en er vergeving is gevraagd?

Wij hebben dikwijls meegemaakt dat er onder mensen in een bepaald gebied een bitterheid heerst t.o.v. vertegenwoordigers van een ander volk omdat die hen in het verleden iets hebben aangedaan wat ze hen niet konden vergeven. Soms zijn ze het zich niet bewust, maar zodra het ter sprake komt, komt de boosheid en verontwaardiging en de pijn sterk naar boven en tot uiting. De slachtoffers zitten dan vast aan hun boosheid etc.

In het nadenken over verzoening is dit daarom een belangrijk punt: kennen wij een hogere weg van vergeving? In de laatste vijftien à twintig jaren is het begrip "spiritual mapping", het in kaart brengen van gebeurtenissen die een geestelijke weerslag hebben gehad, onder voorbidders redelijk bekend geworden. Veel voorbidders zijn onderzoek gaan doen naar wat er zich in hun stad of gebied in het verleden heeft afgespeeld. En er is best vrij veel openbaar geworden.

Zoals zonde in het persoonlijke leven toegang kan geven tot de invloed van boze geesten, de duivel een voet kan geven, kan zonde van een stad, een land, toegang geven tot invloed van boze geesten in die stad of dat land. Zij verhinderen dan dat de stad of het land tot haar bestemming komt.

Maar niet alleen die stad of dat land. Ook de mensen die daarin wonen komen daarvan onder de invloed, en er is dan een geestelijke factor werkzaam waardoor ook de individuele mensen niet tot hun bestemming kunnen komen.

Wanneer ik de Joelende, dronken mensen zie na voetbalwedstrijden, de hossende mensen in houseparty's, of de chique dames en heren die op borrels proberen indruk op elkaar te maken, dan zie je mensen die niet tot hun bestemming kunnen komen.

Maar ook de rouwenden bij de herdenkingsbijeenkomst voor Andre Hazes, de lawaai-bijeenkomst na de moord op Theo van Gogh, ze zoeken een zin voor zijn en hun eigen bestaan. En velen leven en sterven zonder de zin van hun leven te vinden, en tot hun bestemming te komen.

We kunnen zeggen: daarom moeten we evangeliseren. Ja.

Maar evangelisatie in zo'n stad of land draagt dikwijls geen of maar mondjesmaat vrucht. De gebeurtenissen die "opgesloten" zijn in de geschiedenis verhinderen nu juist dat mensen zich openen voor het evangelie.

Daarom is er niet alleen evangelisatie nodig, of zending, in een gebied waar het evangelie niet eerder is gebracht.

Hoe kom je erachter wat er is gebeurd? Wat eerst en vooral nodig is, is voorbede om gebeurtenissen die "opgesloten" zijn in de stad, het gebied, in het licht te krijgen, en te belijden. Wanneer er dan wel vergeving gevraagd en/of geschonken kan worden is dat een grote geestelijke doorbraak. De Heer gebruikt verschillende manieren om bekend te maken wat er "opgesloten" is.

Voorbeeld: David-de hongersnood. God vertelde David wat de oorzaak was van de hongersnood in zijn land.

Ander voorbeeld: Amsterdam. In het begin van de 80'er jaren merkte J.m.e.O. dat er bij de evangelisatie-acties in de stad regelmatig mensen van buiten Amsterdam of van buiten Nederland tot geloof kwamen, maar vrijwel nooit een Amsterdammer. Integendeel, de reactie van de meeste Amsterdammers was honend. "Christenen? Doe me wat". We vroegen ons op een gegeven moment, in 1986, af: wat is er in A'dam gebeurd dat de Amsterdammers zo reageren? En we zijn onderzoek gaan doen. (We ontdekten zonden die door de **raad** van Amsterdam begaan waren. Noem: piratenschepen om genoeg financiën te hebben, maar met piraterij werden ook mensen gedood en werd geld/goud enz. geroofd; de slavenhandel, kolonialisme; en heel erg: er stierven in een jaar 18.000 kinderen: ze maakten lange werkdagen, met een zeer mager loontje, maar moesten wel naar catechisatie.) En meer. Niet vreemd dat mensen in die gemeente cynisch t.a.v. "die Christenen" werden.

We hebben die zonden beleden, ook samen met veel kerken, en vergeving gevraagd. Niet alleen gaf de Heer veel openbaring en geestelijke bevestigingen dat hem dit behaagde. Ook kwamen er dat jaar voor het eerst meer Amsterdammers tot geloof dan mensen uit de andere categorieën!

Er is gebed nodig of de Heer ons zo wil leiden dat we mogen gaan begrijpen wat de redenen zijn, of dat Hij het ons rechtstreeks wil openbaren.

Een voorbeeld daarvan, op persoonlijk niveau: De Heer zei tegen me over iets: "Je voorouders hebben zich gerechtvaardigd". Dat had ik niet zelf kunnen ontdekken.

Toen ik het wist kon ik er schuldbelijdenis over doen voor mijn familie. Maar ook mocht wat ik van mijn voorouders meegekregen had (zie 1Petrus 1:18) met Jezus in de dood begraven worden.

Dat had ik in de jaren erna ook nodig, dat dit in mij verbroken was.

Jezus wilde dat in Amsterdam mensen bereikt zouden worden met het Evangelie. Hij wist welke barrières er in de loop der tijd opgeworpen waren. En Hij bereidde voor dat er schuldbelijdenis over gedaan kon worden. Datgene wat in het duister zo had gewerkt verloor kracht toen het in het licht gebracht werd, "ontsloten" werd.

Het is Gods goedertierenheid dat Hij zijn kinderen zo wil leiden dat ze niet onwetend blijven over wat de boze probeert. Onder de leiding van de Heilige Geest mogen we staande blijven onder de aanvallen en zelfs "de strijd terugdringen tot de poort". (Dit is belangrijk maar weer een ander onderwerp).